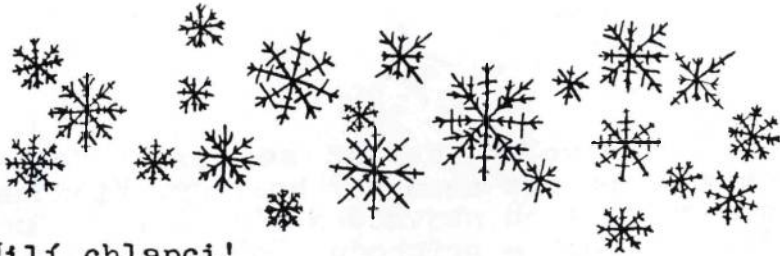

samizdat.com

Milí chlapani!

Ani nemusím byť jasnovidec, aby som uhádol, čo vás napadne pri počutí slova "Vianoce". Množstvo rozprávok v televízii, stromček, darčeky, bohatý stôl, zimné prázdniny - však je to tak. Jankovi okrem toho iste prídu na um aj betlehemci a Marekovi sánkovačka s roztrhanými nohavicami a vybitým zubom.

Myslím, že všetko, čo súvisí s týmito krásnymi sviatkami v nás vyvoláva náladu pokoja, šťastia a radosti. Viete prečo? Lebo počas Vianoc rozdávame okolo seba viac lásky ako inokedy. Sme pozornejší, láskavejší, a /div sa svete!/ aj iní sú k nám takí. Kde je však príčina toho všetkého?

Vianoce sú sviatkom narodenia Pána Ježiša. Sú dňom, keď láska prišla na svet. V tento den Boh splňa dávnu túžbu ľudí po Vykupiteľovi. V osobe malého Ježiška prichádza medzi nás, aby po uplynutí určitého času vykonal zmiernu obeť za naše hriechy. Preto Boh chce, aby sme sa z tejto udalosti tešili a svoju radosť podávali aj ďalej. A tak, ako On daruje svojho Syna z veľkej lásky k nám, chce, aby sme aj my darovali svoju lásku našim blíznym.

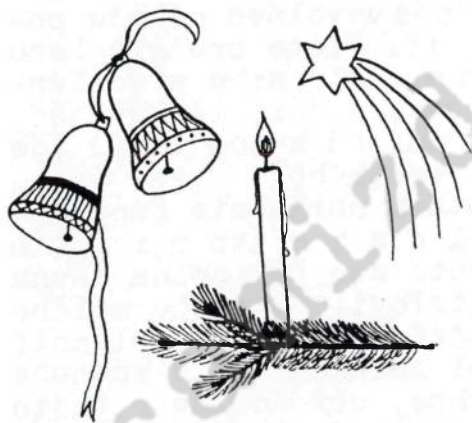
Patrí sa dať na Vianoce priateľom nejaký darček. Keďže ste všetci mojimi priateľmi a aj ja sa považujem za vášho priateľa, chcem vás obdarovať. Prijmite všetko, čo v tomto čísle nájdete, ako prejav mojej lásky k vám. Ja sa zas budem tešiť, keď za Svetlo poprosíte pri návšteve malého Ježiška.

Žiadna veľká udalosť sa nezaobíde bez oslavy a oslava zasa bez hostiny. Vianoce, ktoré sú oslavou najväčšej udalosti v ľudských dejinách - príchodu Božieho Syna na zem, majú tiež svoju hostinu. Je nou "štedrá večera". Aj ona nám pripomína Božiu lásku a starostlivosť.

Už sa mi slinky zbiehajú, keď si predstavím, aké dobroty nájdem na štedrovečernom stole. No priznám sa vám, chlapci, že pri štedrej večeri mám ešte radšej niečo iné než dobré jedlá. Pýtate sa, čo je to?

Je to nálada, ktorá panuje v dome. Po dlhšom čase sa totiž opäť zídeme celá rodina. Všetci sme svoji a každý sa snaží prejavit' tomu druhému čím väčšiu lásku a pozornosť. Vtedy sa cítim, akoby som bol na tej svadobnej hostine, ku ktorej Pán Ježiš prirovnáva večnú blaženosť.

Ozaj, chlapci, viete, že don Boscovi sa snívalo aj o tejto hostine? Ak ste o tomto sne nepočuli, prečítajte si ho teraz. Zistíte, že nie všetci budú vo večnosti tak blažení ako trebárs pri tohoročnej "štedrej večeri"!

Sny sv. Don Bosca

SEN O ŠTRNÁSTICH STOLOCH

Všetci chlapani boli v rozkošnej záhrade a sedeli za stolmi, ktoré sa stupnovite dvíhali tak, že nebolo možné vidieť až hore. Dlhých stolov bolo štrnásť.

Dolu, okolo stola, postaveného na holej zemi, bez ozdoby a náčinia, sedelo niekoľko chlapanov. Boli zachmúrení a jedli s nechutou. Mali pred sebou chlieb, ale celkom suchý a plesnivý, až budil odpor. Chlieb bol na stole medzi špinou a kosťami. Sedeli tam aj svine pri válove. Chcel som im povedať, aby odhodili ten chlieb, ale odvážil som sa len opýtať, prečo majú pred sebou tak odporný chlieb. Odpovedali:

- Musíme jesť chlieb, ktorý sme si pripravili, lebo iného nemáme.

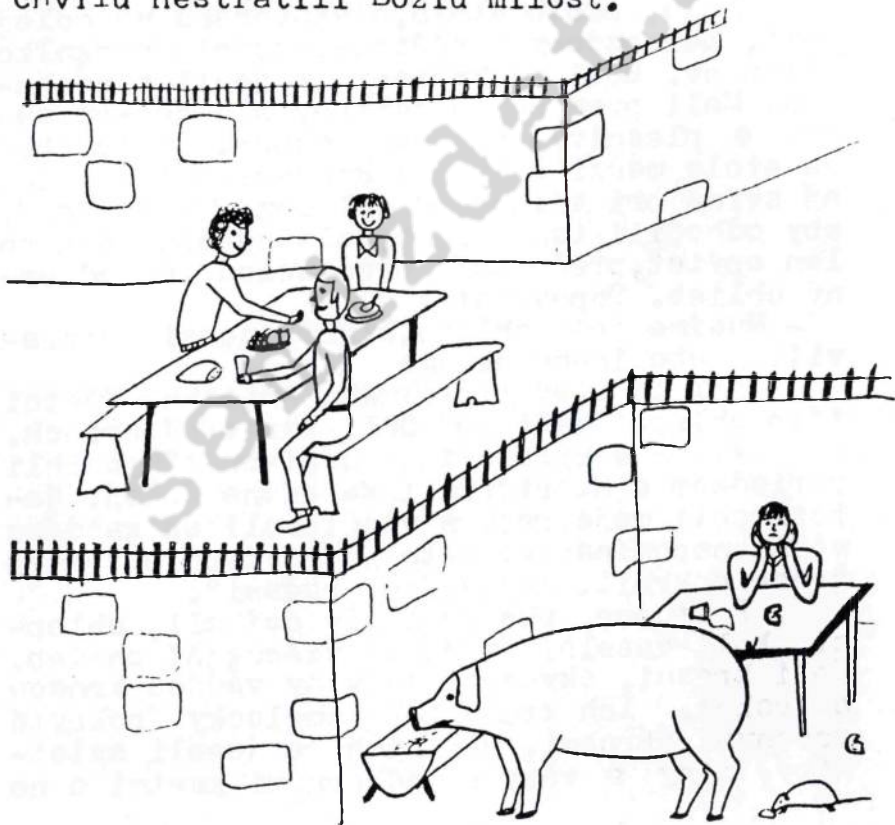
Bol to stav smrteľného hriechu. Všetci tieto chlapani mali na duši smrteľný hriech.

V Knihe príslovií je napísané: "Opovrhli poriadkom a nepridržali sa bázne Božej. Ne poslúchli moje rady a vysmievali sa každému môjmu napomínaniu. Preto jedli ovocie svojej práce a krmili sa svojimi radami".

Postupne, ako sa stoly dvíhali, chlapani boli veselší a jedli vzácnejší chlieb. Boli krásni, skvejúci sa vždy väčšou krásou a leskom. Ich stoly boli umelecky pokryté vzácnymi obrusmi. Na nich sa jagali svietniky, misy a vazy s nádhernými kvetmi a na

stoloch boli taniere s vyberanými jedlami. Jedným slovom - neoceniteľné bohatstvo. Počet týchto chlapcov bol veľký. Bol to stav obrátených. Títo chlapci po dobrej svätej spovedi získali opäť milosť posväcujúcu.

Konečne, najvyšší stôl mal chlieb neopísateľný. Zdal sa i červeným i žltým a podobný bol farbe šiat a tvári mladíkov. Skvelí sa oslňujúcim leskom. Požívali neobyčajné radosti a každý sa snažil, aby ju aj iní s ním cítili. Svojou krásou, svetlom a nádherou stola neobyčajne prevyšovali všetkých, ktorí sedeli za nižšími stolmi. Bol to stav nevinnosti. To boli tí, ktorí od krstu nespáchali ani jediný ťažký hriech a ani na chvíľu nestratili Božiu milosť.

O nevinných a obrátených hovorí Duch Svätý v Knihe prísloví: "Kto mňa počúva, bude odpočívať bez strachu, bude mať hojnosť a bude zbavený bázne pred zlým."

Poznal som tých chlapcov od prvého do posledného, a teraz, keď vidím niektorého, zdá sa mi, že ešte sedí na svojom mieste pri stole. Prekvapený divadlom, ktoré som namohol pochopiť, zbadal som neďaleko akéhosi človeka. Rozbehol som sa k nemu opýtať sa ho na to, ale o čosi som sa potkol a prebudil som sa na posteli.

Na druhý deň sa chlapci don Bosca pýtali, či niekto môže presadnúť od nižšieho stola k vyššiemu. Prisvedčil s výnimkou najvyššieho stola, ktorý vynikal nad ostatné. Ak spadol niekto od neho, už sa k nemu nemohol vrátiť. Tam bolo vyhradené miesto pre tých, ktorí si zachovali krstnú nevinnosť. Bol ich malý počet, ale mnoho ich bolo v druhom a treťom rade.

Dúfam, chlapci, že sa na tejto nebeskej hostine raz stretneme. Možno nebudeme sedieť za jedným stolom, ale určite všetci budeme šťastní. Ozaj, viete, čo je najprirodzenejší prejav ľudského šťastia? Je to veselosť a radostná nálada. Prajem vám, aby vás nikdy v živote neopustila a vždy mala základ v čistote vášho srdca. A aby som nehovoril len tak "do vetra", chcem sa pokúsiť naozaj vás rozveseliť. Možno sa mi to podarí veselým rozprávaním o ďalších osudoch "cykloparty", ktorá sa vydala na "cyklopút" do Šaštína...

Cyklovýlet (II.)

Tretia etapa nášho cyklovýletu bola pomerne krátka - z Trenčína do Piešťan. Ale aj tak dala všetkým poriadne zabrat. Slnko pražilo ostošesť, a tak každý v kvapkách potu púšťal nadbytočné kilá. Ochabla aj naša pozornosť. A práve na to sme skoro doplatili-úrazom. Súd by ho kvalifikoval ako "ťažké ublíženie na zdraví". Veru, skoro ma zbilili kombajnisti. Ako k tomu došlo?

Tahám si tak v závese za Milanom na tom samom konci. Zdôvodnil som to síce tým, že obdivujem krajinu, ale popravde, už som veľmi nevládal. Nuž teda, idem tesne za Milanom, cestu nesledujem, keď tu zrazu počujem: - Pozóoor!!!

Ale ja som "kerulu" už nestačil vybrať a pedálom som zhodil na zemi rozložený výstražný trojuholník. Tu sa naraz objavili takí mocní chlapi a pýtajú sa, či ma niečo trápi. Oni chlapi mocní, ja tiež; oni bojová nátura, ja tiež, takže skoro došlo ku konfliktu. Chcel som však zanechať dobrý dojem, a preto som sa vrátil, aby som trojuholník postavil. Keď však videli, že sa ledva vlečiem, nechali ma na pokoji. A tak sme sa rozišli. Tak sami zdá, že boli z JRD Lúčnica.

Nuž, tí kombajnisti, musia si veru dávať lepší pozor. Co keby som bol narazil na kombajn? Kto by to potom zaplatil?

V cieľi etapy sme poslali "šéftrénera" obhliadnuť situáciu - na ubytovanie. Medzi tým nás pristavili domorodé tetky a ako núkajú uhorky, tak núkajú, odbiť sa nedajú. Vari nezoberieš? Veď sú zadarmo! No šéf sa za chvíľu vrátil a prekvapený sa opýtal:

- Načo je nám tolko uhoriek?
- Fiha!- zareagovala skoro urazená tetka-
- máte vy ale tého šéftrénera prísneho. Keď nechcú, dajú nazad.

Dusili sme sa smiechom, pretože kritika bola smelá a navyiac typicky "západnárska".

- A čo ste zač? - pýta sa teta ďalej.

- Výletníci - znela odpoveď.

- Nuž, dneské chodzí kadekto po tom svece
- zakončila teta a odišla.

O to viac bola prekvapená, keď sme si s ňou na druhý den v kostole podávali ruky pri obrade pokoja.

Slnko pomaly zapadalo a my sme svorne ďakovali Bohu, že stvoril taký krásny svet a nás v ňom.

Stvrtá etapa viedla už priamo do Šaští-
na. Do miesta, ktoré má každý veriaci Slo-
vák vo veľkej láske a úcte. Tam je totiž ná-
rodná svätyna, zasvä-
tená Sedembolestnej
Panne Márii - patron-
ke Slovenska. Mali sme
sviatočnú náladu. Kaž-
dý Panne Márii niečo
niesol - svoje problé-
my, radosti, pozdravy
z domu, od ľudí, kto-
rí vedeli, že k nej
putujeme. Každý chcel
v srdci počuť jej hlas.
A veru bolo sa na čo
tešiť. Okolo jednej
hodiny popoludní nás
vítal slnkom zaliaty
chrám: "Poďte ku mne,
odhoďte všetky sta-
rosti, obavy, nepoko-
je, ktoré prináša svet
a terajšie časy. Odo-
vzdajte sa pod moju
ochranu."

Sedembolestná
Panna Mária,

Tebe slovenská
spieva krajina:

"ORODUJ ZA NÁS"

V ten deň sme navštívili aj kostol zasvätený don Boscovi i kostolík na cintoríne. Všetci sme obdivovali prekrásne maľby don Boscových snov, ktoré sa tým nachádzajú.

Nocľah sme našli v neďalekej dedinke. Po večeri sme sa chceli uložiť na odpočinok, no zaspáť nebolo také ľahké. V izbe sa totiž rozpútal zúrivy boj - medzi nami a komármi. Každý mal svoj štýl boja. Ony sa na nás strmhlav vrhali v celých húfoch. Vydávajúc charakteristický bojový pokrik: "bzzííí" sa snažili zasiahnúť nás v nestráženej chvíli. Nato sme sa my vrhali do svojich bojových zákopov - pod paplóny, alebo energicky rozhadzovali hornými končatinami, pripomínajúc tak záchvat tropického šílenstva. Vzápätí sa v izbe ozvalo mohutné "tľap", čo bolo znamením, že jeden útok komára sa práve ukončil a mohla sa začať ďalšia etapa boja. Lebo jeho spokojný odlet svedčil, že z našej strany to bola zasa rana vedľa. Preto v mnohých vznikla obava, či do rána nezomrú na stratu krvi. A veru, komárie "bzzííí" a naše "tľap" sa ozývalo dlho do noci.

Ráno sme sa všetci zhodli v názore, že najlepšia obrana je útek, najmä v prípade komárov. Preto sme zbalili veci a po poklone Sviatosti Oltárnej s vďačným srdcom opúšťali šaštínsky chrám. No neopúšťali sme Pannu Máriu. Tú sme si zvolili za ochrankynu nášho ďalšieho života i poslednej etapy, ktoré nás čakala.

Pokojným tempom za krásneho počasia sa naša "cykloparta" blížila k cieľovému mestu - Bratislave. Cestou sme sa nezapomeli zastaviť v Mariánke, kde sme si prezreli údolie a trochu zašantili.

Počas obeda sa k nám priklmotrilo zaujímavé dievčatko, ktoré nás bez okolností "vy-spovedalo". No ani my sme nechceli ostať bokom, a preto jej Joži, len tak zo žartu povedal:

- A ty, Zuzka, čo tu robíš?

- Odkiaľ viete, že som Zuzka? - opýtala sa celkom prekvapená.

- Nuž viem - odpovedal Joži suverénne a už aj niektorí z nás sa začínali diviť.

- Viem, že si z Bratislavy a teraz si na prázdinach u babky - pokračoval Joži. Dievčatko od prekvapenia skoro otvorilo ústa:

- Keď viete, že som z Bratislavy, povedzte mi, na ktorom sídlisku bývam.

- V Petržalke - odpovedal pohotovo Joži.

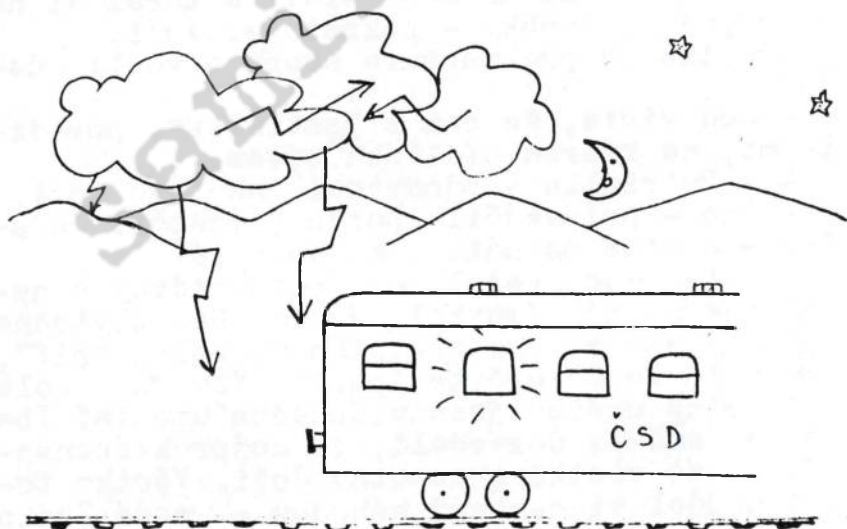
- Áno - prisvedčila Zuzka a vzápätí dodala: - A otca poznáte? Ako sa volá?

- Peter - odpovedal Joži potmehúdsy a nenápadne na nás žmurkol. No žmurkal zbytočne, lebo my sme z toho všetkého už boli "pif", kým malá Zuzka určite "paf". Veď to bola jedinečná ukážka jasnovidického "umenia". Iba neskôr sme sa dozvedeli, že najprekvapenejší bol zo všetkého samotný Joži. Všetko totiž uhádol viac-menej náhodou - mená Zuzka

a Peter sú veľmi rozšírené a Petržalku uhádol iba preto, že iné bratislavské sídlisko ani nepoznal.

Výborné nálada a veselosť nám vydržala až do Bratislavy. Ba neopustila nás ani vtedy, keď sme v kaviarni na bratislavskom moste zaplatili za 3 /slovom "tri"/ obyčajné Salvatorky, 21 /slovom "dvadsaťjeden"/ korún. Nuž čo, veď sme ušetrili na benzíne.

Po krátkej prebliadke mesta sme naložili najprv našich "tátošov" a potom aj vlastné telá na vláčik a vydali sa na cestu domov. Kupé sa ozúvalo smiechom, spevom a rozhovormi, v ktorých sme si pripomínali najkrajšie chvíle výletu. Ani prudká búrka, ktorá nás celou cestou sprevádzala, nemohla oslabiť dobrý pocit z toho, že sme splnili svoj cieľ: láskou a úctou k Páne Márii spojiť dve baziliky Slovenska, a tak osláviť našu nebeskú Matku. Jej predovšetkým patrí vďaka za to, že sa nám to podarilo.

VZÍŠTELIE Z VÝLETU, NEZMORLI SÚE (ČASIA) A SÚE TU

V dobrej nálade ešte chvíľu zotrváme. Tentoraz sa o ňu postará náš patrón. Áno, svätec, o ktorom chceme písať v nasledujúcej rubrike. Je ním svätý Mikuláš, ktorého sviatok oslavujeme 6. decembra pekným zvykom - obdarovaním blízkych nejakou maličkosťou. Čo prináša sv. Mikuláš pre vás? Sú to takzvané škriatkoviny, to znamená slová a slovné spojenia, z ktorých vynechaním alebo zmenou jediného písmena vznikajú veľmi smiešne nezmysly. Veď sa presvedčte sami.

- + Pán hladný, platím!
- + Bol to známy ľadový rozprávač.
- + Otravovňa televíznych prijímačov.
- + Pošta mi naučtovala päť telefonických hororov.
- + V našom meste sme vysadili otrasný park.
- + Vrtajte medzi nami!
- + Do vadenia!
- + Taliansko - slovenský slopník.
- + Za celý život toho veľa prežil.
- + Slušný človek najskôr zakope na dvere.
- + Bol to zapílený pracovník.
- + Na zdranie!

Náš patrón

Svätý Mikuláš Mýrsky patrí medzi najpopulárnejších svätých. Jeho úcta sa rozšírila v celej Cirkvi, ale zvlášť silná bola a doteraz je na Východe, najmä v Rusku. Tam má "svjatyj Nikolaj" medzi svätými celkom osobité miesto.

Napriek tejto popularite nevieme veľa o skutočnom živote tohto obľúbeného svätca. Narodil sa niekedy okolo roku 270, a to pravdepodobne v Patare, na južnom pobreží Malej Ázie. Už v mladosti bol povestný pre svoju dobročinnosť, ktorá ešte vzrástla, keď sa stal biskupom v Mýre/terajšia obec Dembre v južnom Turecku/.

Z jeho životopisov je známa epizóda, ako dal nepozorovane v noci trom chudobným dievčatám peniaze na veno, aby sa mohli čestne vydať. Odtiaľ sa azda odvodzuje ľudový zvyk v niektorých krajinách, že v noci pred sviatkom sv. Mikuláša sa dávajú deťom darčeky tak, aby nezbadali, kto im ich dáva.

Niektoré životopisy hovoria, ako svätý biskup dosiahol oslobodenie troch nevinných na smrť odsúdených dôstojníkov, ako zachránil stroskotaných námorníkov, ako odvrátil od svojho mesta hlad, ako vzkriesil zabitých klerikov. V podobe, v akej sa zachovali tieto rozprávania, ich možno zaradiť medzi legendy, v ktorých je ťažko určiť historické jadro. Okrem toho niektoré epizodky v životopisoch sv. Mikuláša sú prevzaté zo života iných osobností, ktoré mali to isté meno. Príkladom je opäť Mikuláš z kláštora Sion pri Mýre, ktorý sa neskôr tiež stal biskupom.

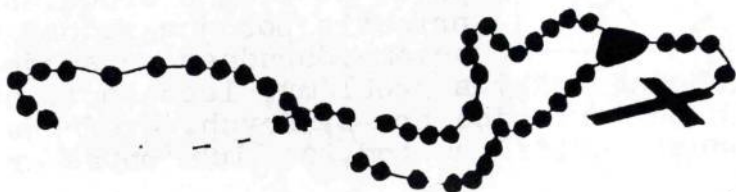
Avšak napriek všetkej kritickej obozretnosti a výhradám treba pripustiť, že v postave mýrskeho biskupa muselo ísť o vñnimočnú osobnosť, ktorá vyvolala nezvyčajnú pozornosť a úctu.

Svätý Mikuláš Mýrsky zomrel niekedy medzi rokmi 345 a 352. Pochovali ho v mýrskom kostole, kde boli jeho telesné pozostatky až do roku 1087. Vtedy ich ukoristila zvláštna výprava z juhotalianskeho prístavu Bari, ktorá ich previezla do svojho mesta. Tam vystavili nový kostol zasvätený sv. Mikulášovi, do ktorého uložili svätcove telesné pozostatky. Odvtedy sa sv. Mikuláš z Mýry nazýva aj sv. Mikuláš z Bari.

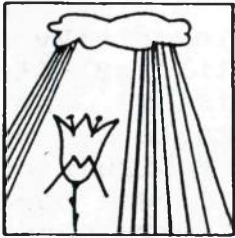
Na Východe sa úcta k sv. Mikulášovi rozšírila už v 6. storočí. Na kresťanský Západ sa dostala prostredníctvom italogréckych cirkevných obcí a vzrástla najmä po preneseaní svätcových pozostatkov do Bari.

Milí chlapci. Okrem sviatku sv. Mikuláša oslavujeme v advente ešte jeden veľmi dôležitý sviatok, a to hneď 8. decembra. Je to sviatok Nepoškvrneného Počatia Panny Márie. Pripomíname si ním vznešenosť Božej Matky, ktorá bola uchránená od dedičného hriechu, aby sa stala dôstojným príbytkom Pána Ježiša. Všetci sa určite chceme v tomto P. Márii podobáť. Či sa nám to darí, pomôže nám poznať nasledujúce zamyslenie nad tajomstvami radostného ruženca.

Panna Mária a my

1. Ktorého si, Panna,
z Ducha Svätého počala.

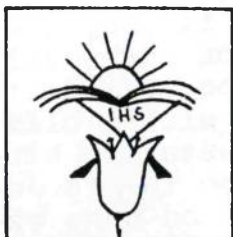
Určite máš niekde v kútku srdca predstavy o tom, ako prežiješ svoj život. Máš plány, akú školu vyštuduješ, čím sa staneš, kde budeš bývať, čomu sa venovať vo voľnom čase. No postupom času spoznávaš zo životných udalostí a z potrieb blízkych, že Božie plány sú celkom iné. Pán Boh ťa potrebuje na inú úlohu. Co robiť? Panna Mária ti dáva odpoveď: "Som služobnica Pána, nech sa mi stane podľa slova tvojho." Uvedom si, že len tam budeš v živote šťastný, kde ťa Boh povoláva. A ak by si sa obával, že zverenú úlohu nezvládneš pre nedostatok síl a schopností, vedz, že "...Duch Svätý zostúpi na teba" a potom sa stane hoci aj zázrak. Lebo " u Boha nič nie je nemožné". Boh potrebuje len tvoje "áno". Dáš mu ho?

2. Ktorého si, Panna,
pri navštívení Alžbety
v živote nosila.

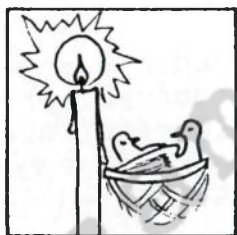
Ak dáš Bohu svoj súhlas, príde do tvojho srdca. Najprv prinesie pokoj a radosť tebe samému. Zabudneš na svoje maličerné túžby a problémy, lebo sa ti otvorí oči a srdce pre blízkych. Svoju jedinou radosť uvidíš v tom, že ich budeš robiť

šťastnými. Pozornosťou, láskavosťou a službou budeš rozdávať lásku Ježiša, ktorý cez teba chce pôsobiť. Tá láska bude také viditeľné, že už nemusíš o Bohu nikomu rozprávať. Všetci hovidia v твоjich skutkoch.

3. Ktorého si, Panna,
v Betleheme porodila.

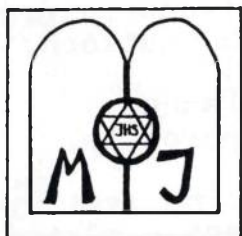
Boh by mohol na zemi vykonať ohromné veci - odstrániť hlad, vojny a násilie. Je vždy pripravený dať nám k tomu potrebnú milosť. No žiada našu ochotnú vôľu. Len z tejto spolupráce sa rodia veľké veci, tak ako sa zo spolupráce Máriinej ochoty a Božej milosti narodil Ježiš - Vykupiteľ sveta. Aj cez teba Boh určite chce vykonať veľké veci. Dávaš však jeho milosti vo svojej duši dostatok miesta?

4. Ktorého si, Panna,
v chráme obetovala.

Každý človek dostane aspoň raz v živote možnosť poznať Boha. Niektorý cez kázen knaza, iný cez dobrú knihu alebo rozhovor s veriacim človekom. Teraz si predstav, že aj ty si povoláný na to, aby si niekomu zjavil Boha. Predstav si, že niekto môže Pána Ježiša spoznať a uveriť v neho len vďaka tvojemu svedectvu. Panna Mária tak prináša do chrámu Ježiša, aby ho stariec Simeon mohol uvidieť. Toto ju však stojí obeť. Nielen tú predpísanú, ale aj obeť vlastnej osoby. Hoci je Matkou Boha a nemusí sa očisťovať ako iné ženy - matky, pokorne sa podriaďuje Zákonomu.

Pamätaj, že každý apoštolát vyžaduje obeť za tých, ktorých chceme k Bohu priviesť.

5. Ktorého si, Panna, v chráme našla.

Niekedy sa ti zdá, ako by Ježiš od teba odchádzal. Nepocituješ radosť z modlitby a nemáš chuť slúžiť blížnym. Vtedy sa zastav a hľadaj chybu, ktorú si urobil. Lebo to nie Ježiš odchádza od teba, ale ty sa od neho vzdaluješ. On je stále rovnaký - nekonečne ťa miluje a chce tvoje dobro. A čaká ťa u Otca. Preto ho čím skôr začni hľadať a nemaj pokoja, kým ho znova nenájdeš. A potom, v ďalšom živote, nechci, aby on šiel za tebou po tvojej ceste. Práve naopak, ty sa nechaj ním viesť!

Vo Washingtone sa nachádza jeden z najväčších chrámov v USA - chrám Nepošvrneného Počatia Panny Márie. Je len o málo menší ako bazilika sv. Petra v Ríme. Mramor na jeho výzdobu bol dovezený z celého sveta.

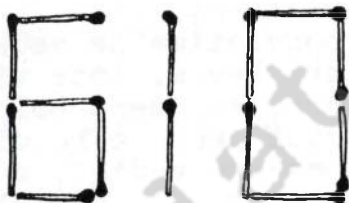

V ludskej vode sa denne kúpe mnoho nemocných s hnisavými ranami, no aj napriek tomu nebol zaznamenaný ani jeden prípad prenesenia infekcie. Zistilo sa totiž, že všetky choroboplodné zárodky okamžite strácajú v tejto vode svoju účinnosť.

Zápalky. Celkom obyčajná vec. Bez nich by ste však ťažko dosiahli tú pravú vianočnú atmosféru. Veď treba zapáliť hromničku na štedrovečernom stole, sviečky na stromčeku i prskavky. A keď vám ostane trochu zvyšného času, môžu vás aj príjemne zabaviť.

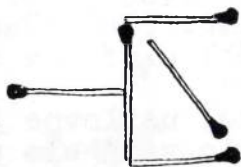
1. ÚLOHA

Zo "šeststodesať" preložením jednej zápalky vytvorte "sto"!

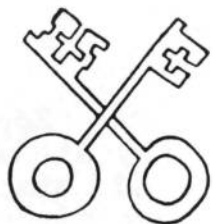

2. ÚLOHA

Zápalky na obrázku znázorňujú smetiť na lopatke. Preložením 2 zápaliiek odstránate "smetiť" z "lopatky", pričom zápalkou, predstavujúcou "smetiť" nesmiete pohnúť!

Dějiny Cirkvi

Drahí chlapci! V predchádzajúcom čísle Svetla som vám rozprával o vzniku Cirkvi. Dozvedeli ste sa o jej prvých bojoch, ktoré musela zvädzať so svojimi nepriateľmi - veľradou a farizejmi. Sledovali sme účinkovanie sv. Petra: ako ho túžba hlásať radostnú zvesť aj pohanom priviedla až do Ríma, kde bol za svoju vieru ukrižovaný.

Dnes si "posvietime" na veľkého apoštola pohanov - sv. Pavla. Iste viete, že kým sa stal kresťanom, jeho meno bolo Šavol. Aby sme mohli sledovať jeho veľké dielo v Cirkvi, treba nám najprv vedieť, odkiaľ Šavol-Favol pochádzal, ako sa dostal do Jeruzalema, prečo prenasledoval kresťanov a ako sa sám stal kresťanom. Nuž, teda, poďme po poriadku.

Pavol sa narodil v Tarze v rodine tkáča stanov. Časom sa aj on vyučil tomuto remeslu, ale keďže bol bystrý a túžil viac sa vzdelávať v Zákone, otec ho poslal do Jeruzalema. Tu sa stáva žiakom veľkého učiteľa Gamallieľa, u ktorého sa zdokonaľuje v písnoch.

Pavol nevedel o Kristovi takmer nič. A ak aj niečo vedel, potom tomu neprikladal veľkú dôležitosť, lebo Gamallieľ bol chýrečný učiteľ. Bol uznávaný celým židovským národom.

Kým Pavol usilovne študoval, kresťanstvo sa rýchlo vzráhalo a počet tých, čo uverili v Krista rástol zo dna na den. A ako sme si už hovorili, farizejom a veľrade to

neholo po chuti, takže sa snažili likvidovať pravú Cirkev. Preto i Pavol ako verný syn židovského národa robí všetko pre to, aby aj on pomohol rozprášiť kresťanov už vo svojich počiatkoch. Robí domové prehliadky a prepadáva kresťanov pri bohoslužbách. Tak sa zakrátko stal zo Šavla obévaný nepriateľ mladej Cirkvi. Jeho meno všetkým kresťanom nahánalo strach. Preto mnohí opúšťajú Jeruzalem a utekajú do okolitých miest a dedín. No Pavol im ani tu nedá pokoja. Vo svojej horlivosti sa chystá znepríjemnovať život kresťanom až v ďalekom Damašku.

Lenže človek má svoje plány a Pán Boh zasa svoje, často odlišné od ľudských. Tak to bolo aj v prípade Šavlovom. Stalo sa to na ceste do Damašku, keď si Šavol niesol so sebou dekrét veľrady, ktorý mu dovoľoval zatvárať a mučiť kresťanov. Keď bol blízko mestskej brány, oslnila ho veľká žiara a on oslepnutý padol z koná na zem. Z neba pritom zaznel prenikavý hlas:

- Šavol, Šavol, prečo ma prenasleduješ?
- Kto si ty, Pane? - pýtal sa Šavol.
- Ja som Ježiš, ktorého prenasleduješ - zaznela odpoveď.
- Čo mám robiť, Pane? - pýtal sa Šavol ďalej.
- Chod do Damašku, tam ti povedia všetko.

Takto sa zo Šavla stáva Pavol. Po tejto udalosti Pavol oslepnutý tri dni činil pokánie: modlil sa a postil. Potom mu Boh poslal nábožného kresťana Ananiáša, ktorý Pavla pokrstil a prijal do Cirkvi.

Drahí moji. Možno ste sa práve vrátili zo sánkovačky alebo lyžovačky, možno čakáte na začiatok zaujímavého televízneho programu a máte chvíľu voľného času. Chcem vám ho spríjemniť nasledovnými hrami a kvízmi. Verím, že sa vám zapáčia a naučíte ich aj svojich kamarátov. Príjemnú zábavu!

F Ú K A N Ý P I N G - P O N G

Hrajú dve družstvá. Obe sedia oproti sebe za stolom, ktorý predstavuje hraciu plochu. Každé družstvo má na konci stola svoju bránku. Hrá sa ping-pongovou loptičkou na spôsob futbalu, no namiesto kopania môžeme do loptičky len fúkať pomocou papierových trúbok. Kto zaslní loptu, dostáva trestný "kop".

Č Í N S K A H R A

K hre potrebujeme trochu surového hračku, veľkú papierovú krabicu, 4 poháriky a 8 šesťhranných ceruziek. Hráči sú rozdelení do štyroch družstiev. Prvá štvorica začína "loviť" pomocou dvoch ceruziek hrášok a prenášať ho do svojho pohárika. Samozrejme, že si pritom navzájom prekážajú. "Loví" sa iba 3 minúty. Potom nasleduje ďalšia štvorica. Výsledky členov jednotlivých družstiev sa zapíšu a nakoniec sčítajú. Vyhráva to družstvo, ktoré "uloví" viac hráškov.

PREŠMYČKA Čo potrebujeme každý rok nové?

N A D L E K Á R

RÉBUS Mesiac v roku

1000 100m² E C

OBLOŽKA

Solmizačné slabika v obložení
v údenársky výrobok sa mení.

RÉBUS Koniec

V R

ZÁMENKA Biblický silák

S I M S O N

PREŠMYČKA Mesto na východnom Slovensku

D E J R A B O V

RÉBUS Čo je väčšie ako dedina?

1000 E 100

Vylúštenie nájdete v budúcom čísle.

Je potrebné, je možné, je ľahké stať sa svätým

Pri našom poslednom stretnutí sme hovorili o tom, že je nielen potrebné stať sa svätým, ale je to i možné. Že sa to dá i v dnešnej modernej dobe, a že je to možné aj pre nás, mladých.

Dnes by som chcel spolu s tebou pouvažovať, ako na to a všimnúť si zvlášť tretiu časť nášho motto -don Boscovho tvrdenia, že "...je ľahké stať sa svätým."

Už ako keby som počul tvoj protest: "Teda, stať sa svätým, to vôbec nie je ľahká vec!" To aby bol človek stále vážny, nemohol si ani povystrájať, ale len aby sa modlil a kľačal v kostole. A to aj vtedy, keď sa mi vôbec nechce a keď je poruke toľko možností ako príjemnejšie stráviť čas..."

Možno nemáš veľa kamarátov, ktorých by trápil problém, či sa majú stať svätými - a keď, tak ako. Ak si však dakedy aspon o tejto veci rozmýšľal a prípadne sa aj o svätosť trochu snažil, asi sa ti nezdá, že by to bola ať také ľahká vec.

Aby sme prišli veci na koreň, navrhujem ti malý výlet do minulosti. Pozrieme sa spolu do oratória -internátu v Turíne, kde don Bosco zhromažďoval a vychovával opustených chlapcov. Don Bosco im chcel dať všetko, aby sa dobre pripravili do života. Aby sa ako vyučení remeselníci, majstri a otcovia rodín zapojili do sveta, ale aby z nich boli aj dobrí kresťania a raz sa dostali do neba.

Je práve nedela a don Bosco má kázen. Kostolík je plný chlapcov. Žiaci, mladí uční a robotníci aj študenti pozorne počúvajú. A don Bosco týmto chlapcom, z ktorých už mnohí majú všeličo na rováši hovorí o svätosti. Jednoducho, jasne a pútavo vysvetľuje, že Boh chce, aby sa všetci ľudia stali svätými. Zdôvodňuje, že svätosť je vec možná a ľahká a že svätých čaká v nebi veľká odmena.

Keď si lepšie všimneme poslucháčov, zbadáme v jednej z lavíc drobného chlapca s rozžiarenou tvárou, ktorý priam hltá každé don Boscovo slovo. Je to syn kováča Sávia - malý Dominik. Aj keď je len žiak, prečítal už Dominik veľa životopisov svätých.

Stať sa svätým tak ako veľký misionár svätý František Xaverský, ako mladý princ sv. Alojz, ako sv. Tarzícus a toľkí iní - to bolo čosi, čo mu nedalo pokoja, čo ho stále lákalo. Ale kedykoľvek o tom rozmýšľal, vždy sa mu to zdalo veľmi ťažké, plné prekážok; nedostupné pre takého obyčajného chlapca, ako je on. A tu hľa, don Bosco hovorí, že svätosť je vec ľahká, dokonca veľmi ľahká...!

Netreba, aby človek robil také tvrdé pokánie ako sv. Alojz, ktorý sa bičoval až do krvi; netreba, aby bdel celé noci a modlil sa ako sv. František Assiský. A svätosť nie je ani v stálom trépení sa, hladovkách o chlebe a vode. Don Bosco povedal, že je možné stať sa svätým a zostať pritom veselý! Dobré. Ale ako na to? Čosi predsa musí robiť. A Dominik nevie čo.

V nasledujúce dni Dominik veľa rozmýšľal o tejto kázni. Stáva sa záдумčivejší, menej veselý ako obyčajne. Všimol si to aj don Bosco a hneď sa mu prihovril:

- Dominik, čo je s tebou? Ako sa cítiš?
- Ďakujem, dobre.

- A predsa, už to nie si ty. Neusmievaš sa ako predtým. Bolí ťa dačo? Trápi ťa niečo zlého?

- Nie - zažartoval Dominik. - Práve naopak, trápi ma niečo dobré.

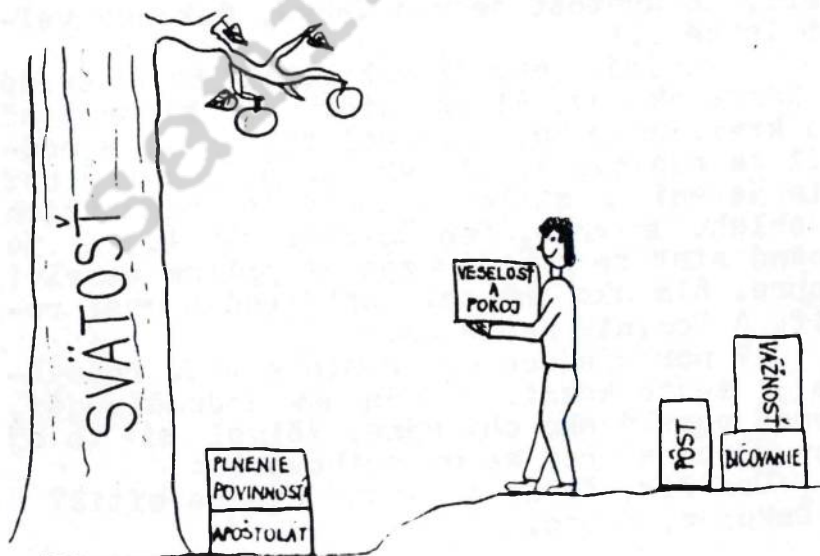
- Tomu nerozumiem.

A Dominik sa zveruje:

- Túžim po svätosti. Musím sa stať svätým. Kedysi som myslel, že svätosť je vec veľmi ťažká. Ale teraz, keď ste nám povedali, že je to ľahké a že každý sa môže stať svätým a ostať pritom aj veselým, tak rozhodne chcem a rozhodne sa musím stať svätým. Ale neviem, čo mám robiť, ako sa správať. Povedzte mi, ako začať.

Don Bosco položil Dominikovi na hlavu ruku a povedal:

- Výborne! Je to veľká vec stať sa svätým. No v prvom rade nesmieš strácať veselosť a pokoj. Čo znepokojuje, nepochádza od Boha, ale od diabla. Teda predovšetkým veselosť! No nie samopašná veselosť pojašencov, ale veselosť, prameniaca z čistého srdca a napl-

najúca srdce spokojnosťou. A potom rob to, čo si robil doteraz. Pln si svoje povinnosti náboženské i školské. Pln si ich svedomito z lásky k Pánu Bohu, aj keď ťa to dačo stojí. A cez prestávku buď vždy medzi chlapcami. Usiluj sa zabrániť zlu a získavaj ich duše pre Pána Boha. To je všetko, čo máš robiť, aby si sa stal svätým. Nič iné nemusíš pridávať.

Po tomto rozhovore sa do Dominikovej duše vrátilo slnko. Teraz už chápal. Cesta svätosti je ľahká v tom zmysle, že nevyžaduje mimoriadne veci. Je to cesta verného plnenia každodenných povinností a cesta apoštolátu medzi kamarátmi. A to je predsa ľahké! S Božou pomocou sa to zvládne!

My dnes už vieme, že to Dominik naozaj dokázal. A po nom ešte mnohí ďalší. Čo myslíš, nie je to šanca aj pre nás? Pre nás, ktorí nemáme veľa penazí, aby sme mohli stavať katedrály a pomáhať núdznym. Pre nás, ktorí nemáme nejaké zvláštne nadanie, aby sme mohli písať knihy, a tak obhajovali svoju vieru, pre nás, ktorí máme veľa chýb a slabostí...

Pán Ježiš o nich dobre vie. A napriek tomu nás povoláva stať sa svätými. Jemu stačí, ak sa ho budeme držať a úprimne ho milovať napriek všetkému, čo v nás je slabé. Uver don Boscovi, uver Dominikovi Sáviqvi, že je ľahké stať sa svätým. Stačí, keď sa budeš snažiť byť stále veselý, keď budeš verne plniť svoje školské a náboženské povinnosti a keď sa pousiluješ podľa svojich možností apoštolovať medzi kamarátmi.

	A	B	C	D	E	F	G	H	I	J
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										

VODOROVNE: 1-ZAČIATOK TAJNICKY; 2-model ta-
lianského Fiatu-slávna Verdiho opera; zbil-
ho ako...; 3-písmeno gréckej abecedy-značka
puddingu-značka prvku európie-nežní, priateľ-
skí; 4-KONIEC TAJNICKY-označenie lietadiel
sov. výroby; 5-skratka "a iné"-otázka na a-
kosť-choroba-citoslovce bekotu; 6-ovocná zá-
hrada-značka prvku uránu-Pavol po fr.-sibir-
ska rieka; 7-konzervuje dymom-hriechne nado-
búdal-posledná samohláska v abecede; 8-FO-
KRACOVANIE TAJNICKY; 9-značka kozmetických
prípravkov-dedina na Slovensku-oslavná básen

ZVISLE: A-"len" po nemecky-cestovný doklad-
velmoc na západnej pologuli; B-súhlas- ná-
doby-od po latinsky; C-koná-spojka-diapoziti-
v/hovor./; D-chemická značka kyslíka-sta-
rozákonný prorok, ktorému zabudli dať prvé

písmeno -aby/bás./; E-néhrada za stravné na služobnej ceste- chem.značka fosforu-mačkovitá šelma; F-prichádzajú-značka el.spotrebičov-americká normovacia spoločnosť; G-tibetský mních-označenie dĺžky- hodiny na budenie; H- odpočívajú-mýto- chemznačka molybdénu; I-stratil silu-skratka pre "anno domini"; J-štát v USA-pápežská listina

POMOCKY: NUR, ASA, MAINE, AB

Čo vám, chlapci, povedať na záver?

V NOVOM ROKU DO ÚTOKU !

Áno, do útoku so svojimi chybami a slabosťami, so svojou lenivosťou a ľahostajnosťou. Možno vám v tomto boji pomôže niekoľko rád Jeffersona:

- Neodkladaj na zajtra, čo môžeš urobiť dnes.
- Nikdy nemínaj peniaze, ktoré si ešte nezrobil.
- Nikdy nelutuj, že si sa dost' nenajedol.
- Vďačne urobená práca vôbec neunavuje.
- Nebež k druhému, aby ti niečo urobil, čo si sám môžeš urobiť.
- Márnivosť a pýcha stojí viac ako hlad a smäd.
- Začínaj veci vždy od začiatku.
- Chrán sa starostí a ťažkostí, ktoré sú iba v tvojej fantázii a ktoré nikdy nebudú.
- Keď si nespokojný, rátaj do desať predtým ako vypovieš slovo, a keď si nahnevaný, rátaj do sto.
- Neuspokojuj sa, že si urobil dobrý obchod, keď si kúpil niečo neužitočného.

PZ '87